

GROFICA

Marica

Opereta E. Kálmána

Andreja Zakonjšek Krt, Borut Alujevič

Vsebina

<i>Zasedba</i>	<i>4</i>
<i>Novi opereti na pot</i>	<i>7</i>
<i>Zvesti tradiciji in samosvoje zazrti v prihodnost</i>	<i>8</i>
<i>Opereta Grofica Marica in njena zgodovinsko-zvrstna umestitev.....</i>	<i>10</i>
<i>Vsebina</i>	<i>12</i>
<i>O ustvarjalcih</i>	<i>16</i>
<i>Partnerji in pokrovitelji</i>	<i>28</i>
<i>Kolofon</i>	<i>30</i>

GROFICA *Marica*

Emmerich Kálmán (1882 – 1953)

GROFICA *Marica*

Opereta v treh dejanjih

Libreto: Julius Brammer, Alfred Grünwald

(Libreto in dialoge je za žalsko uprizoritev priredila Anja Ivakič.)

Gräfin Mariza

Operetta in 3 Acts by Julius Brammer and Alfred Grünwald

Music by Emmerich Kálmán

Presented by arrangement with OCTAVIA MUSIC AUSTRALIA PTY LTD

Premiera: 2. december 2011

Prva izvedba: 28. februar 1924

Dom II. slovenskega tabora Žalec

Theater an der Wien

Dirigent Simon Dvoršak

Režiser..... Marko Plantan

Koreografinja Sanja Rehar

Scenograf Matija Kovač

Kostumografinja Aleksandra Šepec

Zborovodja Gregor Deleja

Vodja otroškega zbora Breda Veber

Zasedba vlog

Grofica Marica Andreja Zakonjšek Krt

Grof Tassilo Endrödy-Wittenburg Žiga Kasagič

Lisa, njegova sestra Nataša Zupan

Knez Moritz Dragomir Populescu Primož Krt

Baron Koloman Zsupan, posestnik iz Varaždina Tim Ribič

Manja, mlada ciganka..... Martina Burger

Karl Stephan Liebenberg Boštjan Regulj

Princesa Božena Guddenstein iz Clumetza Ksenija Kovče

Tschekko, stari služabnik grofice Marice Borut Alujevič

Cigani so plesalci:

Zala Četina, Tadej Florjančič, Peter Habe, Sara Jeromel, Ana Ocvirk, Ožbej Slakan, Sara Železnik in Ana Žugelj.

Projektni operetni zbor sestavljajo pevci iz Savinjske doline in Gimnazije Celje - Center ter Celjski oktet.

V njem pojejo:

Nataša Ferant, Breda Veber, Alenka Štadler, Sabina Florjanc Dolinšek, Nande Kunst, Frenk Bela, Katja Gobec, Ines Posedel, Sara Kadenšek, Lea Kukovičič, Lucija Hrastnik, Anja Ravnikar, Anamarija Klaužar, Ana Zmrzlak, Kamila Novak, Anja Bajc, Melita Podgoršek, Gregor Kolar, Matic Pusovnik, Amdelj Mravlak, David Farčnik, Matic Gajšek, Mihael Strniša, Igor Levpušek, Tomaž Pavlin, Peter Hudohmet, Drago Zorko, Hugo Ograjenšek, Miran Krštinc in Ernest Pušnik.

V vlogi skupine otrok nastopajo učenci Osnovne šole Griže:

Lara Tanšek, Sara Tanšek, Urša Šlatau, Lucija Cerjak, Neža Leskošek, Lea Jurak, Barbara Užmah, Ana Marija Rošer, Jan Krk, Maja Knapič, Mihael Uplaznik, Ana Teržan, Tilen Teržan, Aneja Holobar.

Orkester Hiše kulture Celje, koncertna mojstrica: Maša Mareš

Zasedba:

Flavta - **Luka Železnik, Nina Baša**

Oboa - **Nina Tafi**

Klarinet - **Mitja Ritlop, Bernard Belina, Tomaž Adamič**

Fagot – **Árpád Balázs-Piri, Miha Petkovšek**

Rog - **Jožek Rošer, Lenart Istenič, Tadej Kopitar**

Trobenta - **Dejan Podbregar, Matjaž Kaučič**

Pozavna - **Miran Šumečnik**

Tolkala - **Damir Korošec, Martin Rošer, Urban Krč**

Harfa - **Katja Škrinjar**

I. violina - **Maša Mareš, Tanja Miklavc, Andraž Slakan, Marija Šimec**

II. violina - **Špela Jevnišek, Sonja Alatič, Jerneja Srebernjak**

Viola - **Katja Žekar, Gea Pantner Volfand, Špela Pirnat**

Violončelo - **Tina Rejc, Katarina Kozjek, Romana Šimbera**

Kontrabas - **Miha Firšt**

Korepetitorica: **Irena Kralj**

Vodja predstave: **Drago Jazbec**

Lektorica: **Lidija Koceli**

Fotografi: **Matjaž Očko, Jakob Jurkošek, Veni Ferant**

Avtor fotografije za scenografijo: **Jernej Ostruh (obdelava: Matija Kovač)**

Luč: **Izidor Korošec**

Izdelava kostumov: **Aleksandra Šepec, Anita Urbič in Zdenka Resnik**

Maskerki: **Maja Zavec, Marjana Sumrak**

Frizerka: **Špela Strašek**

Garderoberka: **Adrijana Despotović**

Del scenskih rekvizitov so izdelali dijaki Srednje šole za gradbeništvo iz Celja, in sicer: Klemen Mastnak, Grega Pesjak, Klemen Poljanšek in Jure Vavdi pod mentorstvom profesorja Janeza Kričaja. Nekaj kostumov in rekvizitov smo si izposodili v SNG Opera in balet Ljubljana.

Predstava je v slovenskem jeziku, z enim odmorom po prvem dejanju, traja 2 uri in pol.

Novi opereti na pot

Spoštovani!

V mislih sem preletel pot operete skozi Žalec. Od leta 1933 do 2011 se je ustvarila bogata tradicija, ki jo danes slavimo z novo uprizoritvijo. V času, ki umetnosti in kulturi izrazito ni naklonjen, smo v Občini Žalec zmogli dovolj širine in modrosti, da smo podprli projekt in mu omogočili nastanek.

Veseli nas tudi, da naši umetniki in kulturniki v tem času združujejo svoje moči in skupno nastopajo v našem kulturnem prostoru. Tega nam Slovencem, zlasti danes, zelo primanjkuje, zato pozdravljam idejo uprizarjanja glasbeno-scenskih zvrsti, kot so si jo v regijski kulturni navezi Triangel zamislili. Žalec bo po tradiciji še naprej gojil opereto, Celje opero, Velenje pa mladinski mjuzikel, pri čemer si bodo v organizacijsko-umetniškem smislu vsi trije zavodi medsebojno pomagali. Tako bo vsa naša publika deležna kakovostnih predstav, ki jih bodo po zvrsteh in krajih ustvarili vsaka tri leta. Z u-

prizoritvijo operete Grofica Marica zaključujemo prvi krog tega povezovanja. Pred njo se je zgodila opera Teharski plemiči v Celju in mladinski mjuzikel Čarovnik iz Oza v Velenju.

Naj se sanje in želje prejšnjih snovalcev operete uresničijo, naj Žalec postane slovensko operetno mesto, grofica Marica pa v mnogih uprizoritvah »srečna in zaljubljena!«

Janko Kos,
župan Občine Žalec

Zvesti tradiciji in samosvoje zazrti v prihodnost ...

Lidija Koceli in Gregor Deleja

Leta 1933 je bila v Žalcu prvič uprizorjena opereta Radovana Gobca Hmeljska princesa. Začela se je ustvarjati zanimiva operetna tradicija, ki jo zaznamuje izvajanje predvsem Gobčevih operet: Beg iz harema, Obiravci so tu, že omenjena Hmeljska princesa in največkrat uprizorjena Planinska roža, pa tudi operete drugih avtorjev, ko so: Jaka Špicar - Mežnarjeva Lizika; Vinko Vodopivec - Kovačev študent; Leo Fall - Veseli kmetič. Kot dirigenti, režiserji in zborovodje so se v zgodovino zapisali: Radovan Gobec, Rudi Hrovat, Marjan Kozmus; Franjo Rizmal, Franček Herman, Brina Zupančič, Milan Lesjak, Matjaž Kač; Rado Štokelj, Avgust Jordan, Bogomir Veras, Iztok Valič, Miha Alujevič in Henrik Neubauer. Posebno vlogo v uprizarjanju naših operet ima Franci Rizmal, največkrat kot dirigent, pa tudi kot zborovodja. Predstave so nastajale na ljudskem odru, v njih so nastopali ljubiteljski pevci (kot solistke moramo omeniti Vido Teržan, Zlato Kozmus in Anico Mikeln), in-

strumentalisti in igralci, v 80-ih letih prejšnjega stoletja pa so ljubiteljsko petje v glavnih solističnih vlogah oplemenitile poklicne pevke in pevci. Nika Vipotnik, Irena Baar, Andreja Zakonjšek Krt, Marjan Trček, Nataša Krajnc (danes Zupan), Sebastjan Podbregar so imena domačih umetnikov, ki so zaznamovala srca poslušalcev različnih generacij.

Ponovitev Hmeljske princese ob 20-letnici Doma II. slovenskega tabora pomeni začetek novega obdobja, saj je produkcijo takrat prvič prevzela lokalna kulturna ustanova Zavod za kulturo, šport in turizem Žalec in se kmalu za tem odločila še za produkcijo Gregorčeve operete Melodije srca.

Tokrat smo stopili še korak dalje. V času, ki ga zaznamujeta velika kritičnost in pomanjkanje vrednot, smo se odločili, da bomo povezali ustvarjalne moči v celjski regiji. Odločili smo se za skupno delovanje namesto tekmovalnosti, za poštene in ustvarjalne medsebo-

jne odnose namesto manipulacije ter podprli idejo o ustanovitvi regijske kulturne naveze Triangel. Ta sedaj že dobro leto povezuje produkcijske in umetniške potenciale v Velenju, Celju in Žalcu ter našem skupnem okolju. Eden od rezultatov tega povezovanja je tudi uprizoritev operete madžarskega skladatelja Emmericha Kálmána Grofica Marica, skupen projekt Zavoda za kulturo, šport in turizem Žalec ter Hiše kulture Celje.

Za pričujoče besedilo ni pomembna medsebojna razdelitev nalog in vlog. Zelo pomembno je, kako smo se dela lotili, kakšne medsebojne odnose vzpostavljamo v ekipi, ki jo tvorimo umetniško in produkcijsko vodstvo ter umetniški ansambel, ki ga sestavlja šest pevcev – solistov, trije igralci, osem plesalcev, 14-članski otroški zborček, 30-članski pevski zbor in 32-članski orkester Hiše kulture Celje. Ekipa zavidljive velikosti, ki je med seboj povezala skoraj vse generacije ter ljubitelje in profesionalce ... Pomembno je,

kako smo drug z drugim, kakšne podpore nudimo, kako se zavedamo skupnega cilja, česa si želi vsak posameznik zase in za celoto, kako prihajamo na vaje in kako se vključujemo v ustvarjalni proces. V času, ki smo ga doslej preživeli skupaj, se je zgodilo nekaj čudovito nepozabnega: sodelovanje, medsebojno spoštovanje, užitek ustvarjanja in zavedanje, da je vsak košček pomemben del celote, da nihče ni večji ali manjši od drugega. V takem vzdušju ter ob tenkočutnem, natančno premišljenem in hkrati spontanem vodenju dirigenta, režiserja in koreografinje vsi soustvarjamo Predstavo. Veselo, zabavno, komično, iskriivo, otroško igrivo, kratkočasno, sentimentalno in duhovito. Po svojih najboljših močeh in z željo, da tako, kot je prevzela nas, prevzame tudi vas ... Le tako lahko ponudi prostor novim, smelim načrtom, ki bodo znova in znova niza- li bleščeče kamenčke v pester mozaik bogate tradicije in napajali ustvarjalni ogenj naše doline, pokrajine in domovine ...

Opereta Grofica Marica in njena zgodovinsko- zvrstna umestitev

Sara Železnik

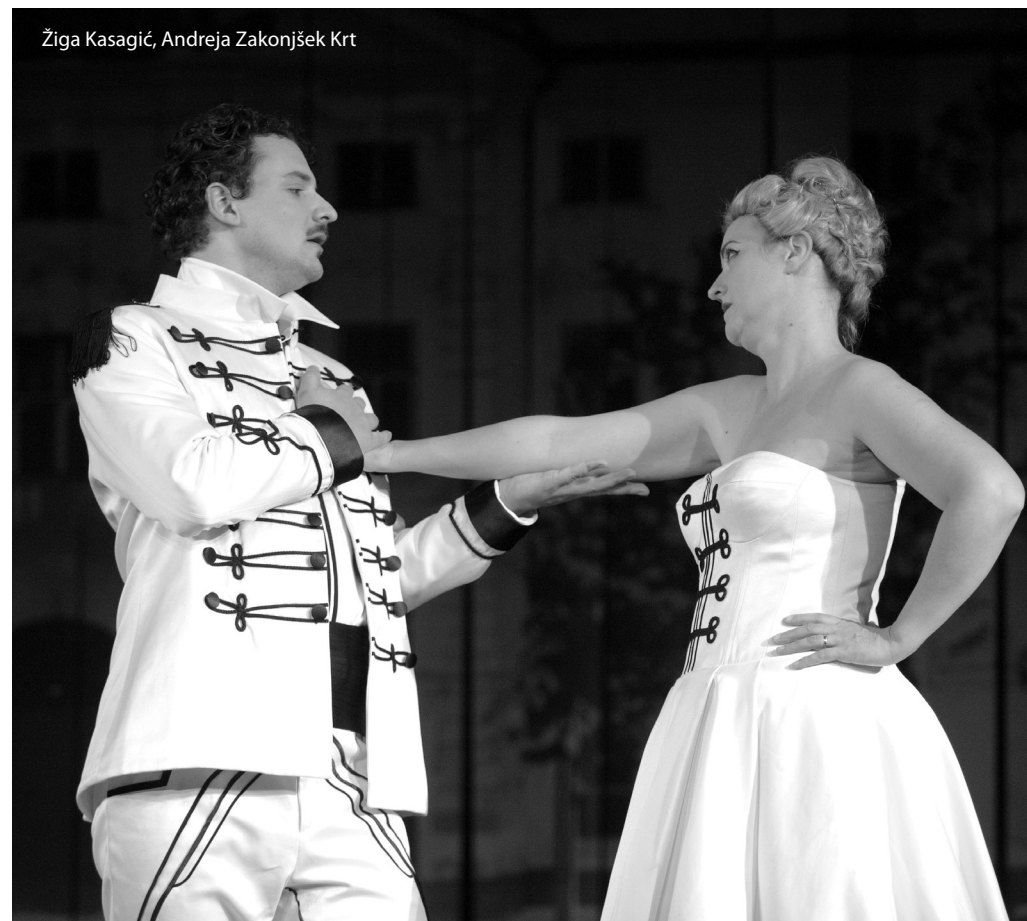
Bohotna melodika, valčki, ansamblske scene in obsežni večdelni finale, izrazi-ta vloga plesa ... To so značilnosti, ki nas nemudoma popeljejo v milje dunajske operete. Zvrst pa ni avtentično avstrijska. Razvila se je sredi 19. stoletja v Franciji iz opére comique. Njen glavni in najizrazitejši predstavnik je bil Jacques Offenbach (poznani tudi kot avtor nedokončane opere Hoffman-ove pripovedke). V nemško govorečih državah so hitro vsrkali Offenbachove vplive, prevzeli mnogo francoskih značilnosti, vendar kmalu razvili povsem specifično obliko operete z danes značilnim avstrijskim tonom, ki je, nasprotno od francoskega satiričnega, predvsem bolj romantičen. Zlato dobo dunajske operete zaznamuje obdobje od leta 1870 do preloma stoletja z najvidnejšo ustvarjalno trojico Johannom Straus-som mlajšim, Franzem von Suppéjem in Karlom Millöckerjem. Po tem obdobju, ki je samo zvrst umetniško povzdignil in jo postavil ob bok opernemu ustvarjanju, je nastopilo naslednje obdobje, imenovano tudi srebrno. Kot osrednja skladatelja tega obdobja lahko navedemo Franza Lehárja in Emmericha Kálmána. Op-

eretni žanr se je v grobem zaključil nekje do konca 2. svetovne vojne, v današnjem času pa lahko naslednika najdemo v mjuziklu.

Madžarski skladatelj Emmerich (Imre) Kálmán (1882 – 1953) je v mladosti želel postati koncertni pianist, vendar mu je to preprečilo vnetje sklepov na roki. Po mladostnem beganju med študijem kompozicije in (nedokončanega) prava je bil dejaven tudi kot glasbeni kritik. V tem obdobju je skomponiral nekaj simfoničnih del, ki mu niso prinesla večje prepoznavnosti. Velik uspeh pa je doživel že s svojo prvo opereto, imenovano Tatárjárás (1908). Po prvem triumfu se je preselil na Dunaj, kjer se je posvetil zgolj komponiranju operet in med drugim ustvaril tudi svoji najpomembnejši in najuspešnejši deli, to sta Knežinja Čardaša (1915) in Grofica Marica (1924).

Največja prepoznavnost Kálmánovega kompozicijskega sloga je mešanje tipičnih elementov avstrijske operete, predvsem valčka, z madžarsko ljudsko glasbo. To je tudi ena glavnih prvin operete Grofica Marica, ki je krstno izvedbo doživela v Theatru an der Wien 28. 2. 1924. Libreto, ki je delo Juliusa Brammerja in Alfreda Grünwalda, poleg lahkotnih in hudomušnih prizorov poskrbi tudi za pravi dramatični zaplet in seveda njegovo razrešitev. Kálmánova glasba, ki je polna madžarskih ritmov in tradicionalnega madžarskega

Žiga Kasagić, Andreja Zakonjšek Krt

ljudskega plesa čardaša, vsebuje tudi privlačne sopranske (Glas ciganske violine) in tenorske (Pozdravi Dunaj, Hej, cigan) arije. To dejstvo zagotovo ni zanemarljivo, saj so bili navadno za uspeh določene operete odvisni tudi glavni akterji. Tako sta na praznovodbi Grofice Marice v glavnih vlogah blestela Hubert Marischka in Betty Fischer, oba uveljavljena operetna pevca. Senzacionalna premierna produkcija je doživela nekaj manj kot 400 ponovitev. Uspešno so jo izvajali tudi na

drugih koncih sveta, med drugim v Parizu, Londonu in Združenih državah Amerike. Tudi na Slovenskem je bila izvajana prav kmalu po svojem nastanku. V Ljubljani so jo uprizorili leta 1926, v Mariboru pa v letih 1926 in 1934. Grofica Marica je doživela tudi več filmskih adaptacij, med njimi izstopa tista, v kateri sta nastopila Ljubo Welitsch in René Kollo - zveneči operni imeni.

1. dejanje

Béla Török, novi oskrbnik na posestvu bogate madžarske grofice Marice, je v resnici grof Tassilo Endrödy-Wittenburg, ki je moral prodati vse svoje imetje, da je lahko odplačal dolgove pokojnega očeta. S službo oskrbnika se trudi zaslužiti dovolj, da bi lahko zagotovil doto sestri Lizi. Na prizorišču se pojavi knez Dragomir Moritz Populescu, ki najavi grofici prihod ter njeno zaroko. Grofica Marica je naveličana neprestanega dvorjenja moških, ki si želijo zgolj njenega premoženja. Zato si je preprosto izmislila zaroko z imaginarnim baronom Kolomanom Zsupanom, čigar ime je našla v Straussovi opereti Cigan baron. Na njeno presenečenje pa na praznovanje zaroke zares pridrvi prašičjerejec Koloman Zsupan iz Varaždina, ves navdušen nad tem, da se bo poročil z grofico. Mnogo manj vneto je Marica, ki je še vedno prepričana, da se ne bo nikoli poročila. Med groficinimi spremljevalci je tudi Tassilova sestra Lisa, ki jo brat prepriča, da molči o njegovi pravi identiteti. Medtem ko se gostje zabavajo, lahko Tassilo le od daleč opazuje in obuja spomine na grofovске čase. Grofica mu preko služabnika Tschekka pošlje buteljko vina, on pa v navalu hrepenenja zapoje arijo Hej, cigan. Grofica je navdušena in zahteva, da jo zapoje še enkrat. Ker Tassilo njeno željo zavrne, ga odpusti.

Tik pred odhodom vesele družbe v mesto Tabarin, ciganka Manja napove grofici, da se bo v kratkem zaljubila v lepega plemiča. Marica zatrjuje, da se noče zaljubiti, zato ostane na posestvu, prepričana, da tu ne more spoznati nobenega moškega. Prizor se zaključi z Maričino prošnjo oskrbniku Tassilu, naj vendarle ostane na posesti.

2. dejanje

Lisa je do ušes zaljubljena v barona Zsupana, ki ji zagotavlja, da bi jo sanjal vse noči, če le ne bi bil zaljubljen v Marico. Ta pa svojo naklonjenost vedno bolj izkazuje oskrbniku Tassilu. Tudi knez Populescu opazi to naklonjenost in jo skuša preprečiti. Uspe mu zasadi dvom, ko grofici natvezi, da oskrbnik ni oseba, za katero se izdaja, da si želi zgolj njenega denarja, za nameček pa tudi, da je vanj zaljubljena Lisa. V drugem finalu skrušena Marica odpusti Tassila. Šele ko izve, da je Lisa njegova sestra, se zave, da je resnično zaljubljen vanjo.

3. dejanje

Grofica Marica in Tassilo sta preponosna, da bi si priznala močna čustva. Tassilo se že poslovil in Marica mu napiše priporočilno pismo. Vso situacijo razjasni šele prihod Tassilove tete Božene Guddenstein zu Chlumetz. Ko Zsupan izve, da je Lisa obubožana, jo zaprosi za roko, saj se sme, skladno s testamentom pokojnega strica, poročiti le z revnim dekletom. Ko Marica nazadnje spozna, da Tassilu ni bilo zgolj do njenega denarja, se tudi njuna zgodba srečno konča.

Simon Dvoršak, profesor glasbe in dirigent, je po končani srednji glasbeni šoli in gimnaziji v Celju leta 2001 pod mentorstvom Jožeta Fürsta diplomiral iz zborovskega dirigiranja na Pedagoški fakulteti Maribor, smer glasbena pedagogika, nato pa leta 2007 še na Akademiji za glasbo v Ljubljani v razredu Marka Letonje. Študijsko se je izpopolnjeval tudi pri Georgeu Pehlivanianu na akademiji v Španiji. Julija 2009 je bil sprejet na Mountview Academy of Theatre Arts v Londonu na podiplomski študij smeri Musical Direction (diplomiral leta 2010) in se kot edini v Sloveniji specializiral za glasbeno gledališče.

Med študijem je ves čas redno nastopal kot dirigent in korepetitor. Med drugim je pel v priznani mariborski vokalni skupini Canticum. Kot umetniški vodja in dirigent je vodil Mladinski orkester I. gimnazije v Celju, Simfonični orkester Domžale-Kamnik, Simfonični orkester glasbene šole Risto Savin Žalec ter različne inštrumentalne in vokalne sestave.

Redno sodeluje z orkestrom Slovenske filharmonije, Simfoničnim orkestrom SNG Maribor in z mariborskim festivalskim orkestrom. Z orkestrom Slovenske filharmonije je izvedel vrsto koncertov za TEMSIG, Akademijo za glasbo, Glasbeno mladino Slovenije in Glasbeno mladino Ljubljansko. V sezoni 2005/06 je bil mladi asistent dirigenta v Slovenski filharmoniji.

Z orkestrom SNG Maribor je izvajal abonmajske koncerte s solisti Akademije za glasbo Ljubljana.

Simon Dvoršak in Marko Plantan

Kot dirigent in korepetitor je sodeloval s priznanimi pevskimi in inštrumentalnimi solisti.

Redno in pogosto se posveča opernemu in gledališkemu odru. Kot operni dirigent je debitiral z Ipavčevo opero Teharski plemiči, kot asistent dirigenta pa je v SNG Maribor pripravljal premiere Ognjem, Dido in Enej ter La bohème. Opero, opereto in druga večja vokalno-inštrumentalna dela (oratorije, kantate, maše) redno izvaja tudi na koncertnem odru.

Posebno mesto v njegovem delovanju zaseda glasbeno gledališče (mjuzikel), ki se mu je začel posvečati najprej na koncertnem odru, kasneje pa s premiernimi izvedbami mjuziklov: Lepotica in zver, Kabaret ter Mož iz Manče. V času specializacije v Londonu je v letu in pol kot glasbeni vodja sodeloval pri produkcijah Into the Woods, West Side Story in Sweeney Todd, med drugim pod mentorstvom priznanega dirigenta Stuarta Pedlarja. Po končanem študiju mjuzikla je bil kot asistent in pianist povabljen na dvomesečno turnejo z mjuziklom Scrooge po Veliki Britaniji in Irski. Za seboj ima - pri nas in v tujini - vrsto

koncertov in nastopov kot dirigent in tudi kot pianist - korepetitor.

Je eden izmed ustanoviteljev Hiše kulture Celje, kjer deluje kot umetniški direktor in umetniški vodja orkestra Hiše kulture Celje.

Marko Plantan je po končani gimnaziji zaključil študij dramske igre na AGRFT v Ljubljani, kjer je leta 2007 z odliko diplomiral. Že v študijskih letih je deloval kot režiser v KUD Gabrovka, KUD Dolsko, po diplomi pa tudi v Špas teatru, in ustvaril vrsto zanimivih upodobitev svojih in drugih dramskih besedil (Marta Swintz: Kraljevi smetanovi kolački; (po motivih F. Prešerna) Gabrovka WN reporting: Uvod h krstu; France Prešeren: De la Prešeren; Edmond Rostand: Cyrano de Bergerac; W. Shakespeare: Macbeth; Dale Wasserman, Mitch Leigh, Joe Darrion: Mož iz Manče; M. Plantan: Palčici in M. Plantan: Pri Amaliji. Kot dramski igralec pa je upodobil naslednje like: Tulpenheim (Prizori iz Županove Micke, Gary (Shopping & fucking), Vojnicki (Striček Vanja), Hamlet (Hamlet), Zeus (Amfitrion), Jarovit (Kerst), Metamorfoze - vse na AGRFT Ljubljana. Redno sodeluje s

slovenskimi gledališči: PG Kranj, SNG Drama Ljubljana, SNG Nova Gorica, Mini teatrom, Slovenskim mladinskim gledališčem, gledališčem Unikat ter Društvom ŠKUC gledališče, kjer je odigral vrsto vlog: Drejček (Drejček in trije marsovčki), Kolja (Četrta sestra), Gidi, Gidijev zagovornik (Igre na dvorišču), Janočka (Janočka), tiger (Pravljica na babice Pra, ki sploh ne pričakuje tigra...), La Mole (Kraljica Margot), princ Edvard (Edvard II), več vlog (Male tragedije), Oliver Glem-baj (Gospoda Glem-bajevi), Tone (Pri Amaliji), babica, g. Volk (Rdeča kapi-ca), Drejče (Prihodnje, odhodnje), Rumen (Stekli psi), Mucij (Tit Andronik), Jakov (Platonov). Igral je v televizijski epizodi Hotel Rubin in etidi Krappov zadnji trak, v kratkem filmu Dan v mestu ter kot dvorni klicar in Pegam sodeloval na Erazmovem viteškem turnirju v organizaciji Turizma Kras. Udeležil se je izobraževanj sodobnega plesa na poletni plesni šoli Maribor in seminarja improvizacijskega gledališča ter kot igralec sodeloval tudi na pomembnejši festivalih, kot so: Linhartovo srečanje, Čufarjevi dnevi, Festival Stična, Festival slovenske dramatike Kranj, Dnevi komedije v Celju, Borštnikovo srečanje, Festival Lent, BITEF v Beogradu, Iberoameriški gledališki festival Bogote v Kolumbiji, festival alternativnih scenskih umetnosti Karantena v Dubrovniku, festival Gledališka pokrajina Nova Evropa v nemškem Muelheimu, mednarodni gledališki festival Plzen na Češkem.

Sanja Rehar je prve baletne korake naredila pri Ani Vovk Pezdir, kjer je končala nižjo baletno šolo. Šolanje je nadaljevala na Srednji glasbeni šoli v Ljubljani pri profesorici Maruši Vidmar in na Gimnaziji Jožeta Plečnika. V času plesnega šolanja v srednji šoli se je izobraževala na intenzivnih baletnih tečajih v Avstriji. Plesala je v koreografijah Ane Vovk Pezdir, Maruše Vidmar, Vojka Vidmarja, Tanje Pavlič, Freda Lasserra, Richarda Adame in drugih. Izkušnje si je pridobila tudi s plesanjem v SNG Opera in balet Ljubljana. Svoje znanje je od leta 2004 do 2011 prenašala na mlade baletne talente v Društvu za umetnost plesa Harlekin Celje. V letu 2007 je sodelovala z dr. Henrik Neubauerjem v opereti Melodije srca, kjer je koreografirala baletne in španske točke. Njene koreografije so vidne v različnih projektih, slovesnostih, celovečernih predstavah za otroke, zaključnih produkcijah ter revijah plesnih skupin in baletnih šol. Njeni učenci dosegajo tudi zavidljive rezultate na Državnih tekmovanjih. Leta 2009 je diplomirala v prvi generaciji baletnih pedagoginj na Konservatoriju za glasbo in balet Ljubljana. Januarja 2011 je z Ano Jenček pripravila celovečerni avtorski projekt v SLG Celje z naslovom Plesne skice. Junija je diplomirala tudi na Fakulteti za farmacijo in se zaposlila v JZ Celjske lekarne. Od septembra 2011 poučuje plesno pripravnico in balet v Glasbeni šoli Risto Savin v Žalcu.

Matija Kovač deluje na področju vizualnih medijev. Po končani I. gimnaziji v Celju, kjer se je okviru Kulturnega društva Antona Aškerc začel seznanjati z ustvarjalnim delom na področju odrskih umetnosti, se je vpisal na ljubljansko Fakulteto za arhitekturo (2009). Poleg siceršnjega delovanja na področjih scenografije, grafičnega oblikovanja, oblikovanja razstav in arhitekture, se je na londonski Mountview Academy of Theatre Arts pod mentorstvom priznanega angleškega oblikovalca luči Matthewa Veitcha izobraževal tudi v smeri oblikovanja svetlobe (2010).

Že od ustanovitve leta 2009 kot kreativni direktor sodeluje v zavodu Hiša kulture Celje.

Kot gledališki scenograf je debitiral z mjuziklom Lepotica in Zver (SLG Celje, 2007), pot pa nadaljeval z operno produkcijo Teharski plemiči (SLG

Celje, 2008) in plesnim projektom Infiniti (Plesni forum Celje, 2010). Poleg tega je ustvaril več scenografij in svetlobnih ambientov za koncertne in polodrske prireditve, v zadnjih treh letih pa je kot soavtor koncepta in scenograf ter oblikovalec svetlobe pripravljал proslave ob prazniku Mestne občine Celje.

V zadnjem času se ukvarja tudi z oblikovanjem razstav, tako je oblikoval razstavo arhitekta Primoža Jeze INTERIERI 9+1 (Ljubljana, Moskva, Beograd, Lizbona, 2010 -11), razstavo Celje, mesto?! (Muzej novejšje zgodovine Celje, 2011) in veliko potujočo razstavo v okviru mednarodnega glasbeno-muzejskega projekta Jumum – Opereta! (Bad Ischl (Avstrija), Eggenfelden (Nemčija), Celje, 2011-12).

Kot grafični oblikovalec je avtor podob več kot sto kulturnih prireditev ter mnogih drugih projektov.

Aleksandra Šepec se je po končani srednji šoli za oblikovanje in fotografijo v Ljubljani, smer modni oblikovalec, vpisala na Naravoslovno-tehniško fakulteto in leta 2009 z odliko diplomirala pri prof. Karin Košak z naslovom naloge Kostumografija za otroško predstavo. Leto kasneje je za svoje diplomsko delo dobila tudi študentsko Prešernovo nagrado. Primarni področji njenega gledališkega dela sta kostumografija in ustvarjanje likovnih podob gledaliških predstav. Avtorica namreč že od študentskih let aktivno sodeluje pri ustvarjanju kostumografij za gledališke predstave in različne plesne projekte v slovenskem prostoru, obenem pa se ukvarja tudi z ilustriranjem otroške in mladinske literature pri založbi Mladinska knjiga. Svoje praktično delo v gledališču pa združuje tudi s teorijo, saj v letošnjem študijskem letu zaključuje doktorski študij s področja vizualne dramaturgije, natančneje Dramaturgije kostumografije kot relevantne gledališke prvine znotraj gledališkega diskurza.

Ustvarila je kostumografijo v naslednjih predstavah: Grdi raček (Šentjakobsko gledališče), Coprnica Zofka, Perspektive (obe Pionirski dom Ljubljana), performans Na dnu morja steklen je grad (Tone Stojko, Jakopičeva Galerija) ter ilustrirala knjige: Ringa raja, pesem nas razvaja, Čar božiča, S pesmijo skozi praznike (založba Mladinska knjiga).

Sanja Rehar, Matija Kovač in Aleksandra Šepec

Andreja Zakonjšek Krt se je po diplomu iz glasbene pedagogike na mariborski Pedagoški fakulteti izpopolnjevala na oddelku za koncertno petje na Visoki šoli za glasbo in upodabljajočo umetnost v Gradcu, kjer je z odliko diplomirala. Od sezone 1996/1997 je kot solistka redno zaposlena v SNG Maribor, kjer se je predstavila v vlogah Rozine (Seviljski brivec), Micaële (Carmen), Adine (Ljubezenski napoj), Adele in Rosalinde (Netopir), Maud v krstni izvedbi opere Princesa vrtoglavka Josipa Ipavca, Musette (La bohème), Nannette (Falstaff), Pamine (Čarobna piščal), Belinde (Dido in Enej), Antonije v Hoffmannovih pripovedkah Jacquesa Offenbacha, Sophie (Werther), Liù (Turandot), Jerice (Zlatorog) idr. Redno gostuje tudi v SNG Opera in balet Ljubljana, kjer je prvič nastopila kot Metka v Humperdinckovi pravljici operi Janko in Metka, zatem pa še kot Suzana (Figarova svatba), Norina (Don Pasquale), prav tako kot Zerlina v Mozartovi operi Don Giovanni, Berenice v Rossinijevi operi Prilika dela tatu, Hana v Lehárjevi Veseli vdovi in Grilletta v Haydnovem Apotekarju, ki je bil na rednem programu Festivala Ljubljana. Andreja je pevka s fleksibilnim glasovnim razponom, bogato zvonečimi registri in prepričljiva interpretka različnih glasbenih zvrsti (od šansona, samospeva pa vse do opere in operete). Dejavnost je tudi na koncertnem področju: večkrat je že sodelovala s Slovensko filharmonijo, Slovenskim komornim zborom, s Simfoničnim orkestrom RTV Sloveni-

ja, Mariborsko filharmonijo, pianistko Natašo Valant in drugimi. Nekajkrat je nastopila na radovljiskem Festivalu stare glasbe. Njen koncertni repertoar obsega dela od zgodnjega baroka do glasbe 20. stoletja, med drugim je kot solistka sodelovala v izvedbah Händlovih, Telemannovih, Bachovih, Haydnovih in Mozartovih vokalno-instrumentalnih del. Leta 2004 je pri Založbi kaset in plošč RTV Slovenija izšla njena prva zgoščenka z naslovom Slovenski in francoski samospevi, na katero sta s pianistko Natašo Valant uvrstili dela Antona Lajovica, Rista Savina, Gabriela Faureja, Clauda Debussyja in Lea Delibesa. Omenjeni plošči se je pod okriljem iste založbe pridružilo še več drugih. Leta 2006 je s pianistko Bredo Zakotnik v Slovenj Gradcu izvedla koncert Wolfovih samospevov, ki ga je posnel tudi Radio Slovenija. V zadnjem času pa sodeluje s pianistko Danielo Candillari, s katero sta spomladi 2011 v SNG Maribor izvedli koncert s samospevi J. Brahmsa, G. Faureja, F. Poulenca, L. M. Škerjanca in G. Gershwin, ki ga je tudi posnel Radio Slovenija.

Žiga Kasagić je poleg ekono-mije v Ljubljani (kjer je diplomiral leta 2006) študiral solopetje na glasbeni šoli Moste-Polje ter kasneje privatno pri Alexandru Brownu Vittoriju Terranovi ter Eugeniu Fogliatiju.

Med študijem je leta 2002 nastopal v A. Honeggerjevi Jeanne d'Arc du bucher v vlogi Porcusa v dvorani Vatroslav Lisinski v Zagrebu pod dirigentskim vodstvom Pavla Dešpalja in v Donizettijevi operi Rita kot Beppe v produkciji ljubljanske Akademije za glasbo. Pel je vlogo Camilla Rossilliona iz operete Vesela vdova, s katero je gostoval v teatru San Basilio, Novate Milaneze v Milanu, v avditoriju in v Arosiu (Como). Kot Manrico se je predstavil v koncertni izvedbi opere Il Trovatore v Bresci (Italija).

Nastopal je tudi z Orkestrom slovenske vojske in Orkestrom slovenske policije na številnih koncertih po Sloveniji, sodeloval s Simfoničnim orkestrom Vrhnike ter z Orkestrom Tehnične univerze z Dunaja. Pel je v vlogah Radamesa (Aida), Enza (La Gioconda) v koncertni izvedbi oper s simfoničnim orkestrom mesta Sliven v Bolgariji ter na koncertih italijanskega repertoarja v Maroku (Theatre National Mohammed V-Rabat in Teatro Italia-Casablanca). Leta 2008 je debitiral v vlogi Pinkertona (Madame Butterfly) v SNG Opera in balet Maribor. Na koncertih italijanskega repertoarja v Rovigu (Teatro Comunale) in Vicenzi (Teatro Nuovo) je sodeloval z orkestrom Orchestra Filcarmonica Veneta.

Na pevskem tekmovanju Martinelli-Pertile v Montagnani (Italija) je na predlog predsednika žirije tenorista Giuseppeja Giacominija dobil posebno nagrado žirije.

Udeležil se je Mednarodne poletne pevske šole v Deutschlandsbergu pod vodstvom tenorista Vittoria Terranove, Mednarodne operne akademije sopranistke Katie Ricciarelli v Macerati, sodeloval na mednarodni poletni šoli Praga-Dunaj-Budimpešta v Badnu pri Dunaju ter na poletni šoli opernega petja Eugenia Fogliatija v Bergolu, v pevski delavnici (Laboratorio Lirico Veneto) pod vodstvom mezzosopranistke Brune Baglioni in tenorista Cristiana Riccija v Montagnani.

Nataša Zupan je že kot odlična študentka sodelovala na mednarodni akademiji Praga–Dunaj–Budimpešta. Kot mlada in obetavna pevka je ob zaključku študija prejela štipendijo društva Richarda Wagnerja, ki ji je omogočila izobraževanje v tujini in ogled znamenitih prestižnih predstav v Wagnerjevem gledališču v Bayreuthu. Junija 2009 se je uvrstila v kvalifikacijski del enega najuglednejših tekmovanj za mlade pevce Belvedere na Dunaju.

Kot solistka je nastopila s številnimi orkestri in komornimi skupinami. Na odru je doslej poustvarila naslednje vloge: manekenko Vero iz operete Melodije srca, v sklopu programa kulturne vzgoje Cankarjevega doma vlogo Janka iz Humperdinckove opere Janko in Metka v priredbi za otroke in vlogo Bastiene iz Mozartove opere Bastien in Bastiena, prav tako v priredbi za otroke, vlogo Kerubina (Figarova svatba), Lili v žepni operi Novi čevlji Gregorja Strniše, bila je kraljica časa v glasbeni pravljici Ure stavkajo, Mariša v operi Poslednja straža skladatelja Rista Savina. Kot solistka glasbenogledališkega kolektiva Paramundus sodeluje v učni uri Opera ni zOpera avtorja in skladatelja Gregorja Strniše in v opernem rokenrol koncertu Beatlegeist. S številnimi recitali se posveča tudi koncertni dejavnosti in redno sodeluje s slovenskimi skladatelji, ki ji radi zaupajo izvajanje svojih novitet. Posnetke koncertov hrani arhiv Radia Slovenije. Julija letos je na Gradu Podsreda na

Mednarodnem festivalu Glasbeno poletje že drugo leto zapored uspešno vodila mojstrski tečaj za petje, na katerem vedno pripravi tudi recital. V studiu RTV Slovenija tačas nastaja njena prva zgoščenka s skladbami slovenskih skladateljev. Izpopolnjuje se pri svetovno priznani umetnici in cenjeni pedagoginji prof. Dunji Vejzović.

Nataša Zupan

Primož Krt je ob študiju arhitekture obiskoval in zaključil Srednjo glasbeno šolo v Ljubljani - smer solopetja pri profesorici in solistki Ireni Baar.

Med šolanjem se je udeleževal raznih seminarjev solopetja, med drugim pri tenoristu Leonardu de Lisiju in bas-baritonistu Alfredu Burgstadlerju.

Ob osnovnem poklicu (je univerzitetni diplomirani inženir arhitekture) deluje kot zborist, korepetitor in solist v zboru prvega slovenskega pevskega društva LIRA, bil je član raznih vokalnih skupin in korepetitor Domžalskega komornega zbora, v študentskih letih pa tudi zbora APZ Vinko Vodopivec. Prejšnje leto je prevzel umetniško vodstvo Celjskega okteta.

Kot solist se je že predstavil v operetah (Hmeljska Princeza in Melodije srca v Žalcu), na recitalih in v več sakralnih vokalno-instrumentalnih delih.

Kot igralec in pevec je v 13-ih letih sodelovanja s Poletnim gledališčem Studenec poustvaril vrsto uspešnih glavnih in stranskih pevskih in igralških vlog (v operetah Ptičar in Planinska roža, Miklova Zala, Martin Krpan, Ženitev, Charlijeva tetka, Čevljar baron in v mjuziklu Ženitna mešetarka - Hallo Dolly).

Zadnja leta sodeluje v Komornem zboru RTV Slovenija ter v zboru ljubljanske Opere in baleta kot solo zborist v predstavah: Zaljubljen v tri oranže, La bohème, Don Kihot, Samson in Dalila, Ekvinokcij in Carmen.

Tim Ribič je ob vpisu v Srednjo

Primož Krt

ekonomsko šolo v Mariboru začel obiskovati tudi ure solopetja pri prof. Jolandi Korat, pri kateri je uspešno končal drugi letnik Srednje glasbene in baletne šole v Mariboru. Študij petja je nadaljeval na konzervatoriju Franz Schubert na Dunaju, pri prof. S. P. Cenčič. V študijskem letu 2002/2003 se je vpisal na Univerzo za glasbo in upodabljajočo umetnost v Gradcu. Januarja 2007 je na isti univerzi z odliko diplomiral, pravkar pa je končal podiplomski študij v razredu prof. Ulfa Bästleina.

Udeležil se je izpopolnjevanja za operne pevce v Rimu na Accademia Nazionale di Santa Cecilia - OPERA STUDIO 2005 pri profesorjih: Renati Scotto, Silvani Bazzoni Bartoli in Cesaru Scarton in se dodatno izobraževal na Accademii Verdiana v Bussetu pri svetovno znanem tenoristu Carlu Bergonziju.

Kot solist se je predstavil v številnih vlogah v različnih opernih hišah: Damon (Gledališki direktor - Theater im Palais Graz), Wenzel (Prodana nevesta - Stadttheater Leoben), Billy (Berliner Requiem und Mahagony Songspiel - Theater im Palais Graz), Alfred (Netopir - Stadttheater Leoben, Turneja v Španiji, SNG Maribor), Casimir (Salon Pitzelsberger - Kammeroper Graz), Camille (Vesela vdova - Stadttheater Leoben), Franz (Hoffmanove pripovedke - SNG Maribor), Paris (Lepa Helena - Theater Neustrelitz), Koltay (Viktorija in njen huzar - Opereten tage Bad Waltersdorf), Guglielmo (Viva la Mamma

Tim Ribič

- MUMUTH Graz). Kot solist je v Grazu izvajal tudi naslednje maše: G. Rossini - Messe Solennelle, W. A. Mozart - Krönungs messe, W. A. Mozart - Spatzen messe, Mozartovo skladbo Arhitektura tišine in njegov Requiem (sodelovanje SNG Maribor in SNG Ljubljana), Mesijo G. F. Händla (v priredbi W. A. Mozarta) s Komornim zborom in Simfoničnim orkestrom RTV Slovenija pod taktirko dirigenta Uroša Lajovica, katero je posnela in predvajala RTV Slovenija, sodeloval pa je tudi na Gala koncertu z orkestrom Graške univerze (Staphaniesaal, Graz), na koncertu ob deseti obletnici Operete v Leobnu, na Primorskem glasbenem festivalu idr.

Martina Burger je na zagrebški Akademiji za glasbo leta 2011 z odliko končala študij petja v razredu prof. Vlatke Oršanić. Uspešno je nastopala na Državnih tekmovanjih mladih glasbenikov v Sloveniji in na Hrvaškem, kjer je leta 2007 in 2009 v Dubrovniku osvojila prvo nagrado. Bila je finalistka mednarodnega pevskega tekmovanja Mikulaš Schneider-Trnavsky leta 2010 v Trnavi (Slovaška) ter Mednarodnega tekmovanja Amici della Musica leta 2011 v Udinah (Italija). Leta 2010 je prejela nagrado rektorja zagrebške univerze. Je štipendistka Društva Richarda Wagnerja. Kot koncertna pevka je sodelovala na Dubrovniških letnih igrah, Varaždinskih baročnih večerih, Festivalu Brežice, Kogojevih dnevih in Dnevih hrvaške glasbe na Dunaju. Kot solistka in vokalna pedagoginja redno sodeluje z Vokalno akademijo Ljubljana, nastopa pa tudi z različnimi orkestri, kot so: Hrvaški baročni ansambel, Simfonični orkester RTV Slovenija, Simfonični orkester HRT, Zagrebški orkester mladih, Orkester Simfonika Vrhnika, Orkester Gimnazije Kranj, Orkestar Oružanih snaga Hrvatske. Na odrih HNK Zagreb, Ljubljanske Opere, HNK Zajc (Reka), KD Vatroslav Lisinski ter Cankarjevega doma se je predstavila z vlogami Nimfe (Orfej), Pamine (Čarobna piščal), Kraljice noči (Čarobna piščal), Metke (v Humperdinckovi operi Janko in Metka), Madame Herz (Gledališki direktor), Belinde (Dido in Enej) ter baronice Sue Ellen de Gondremarck (Pariško življenje).

Martina Burger

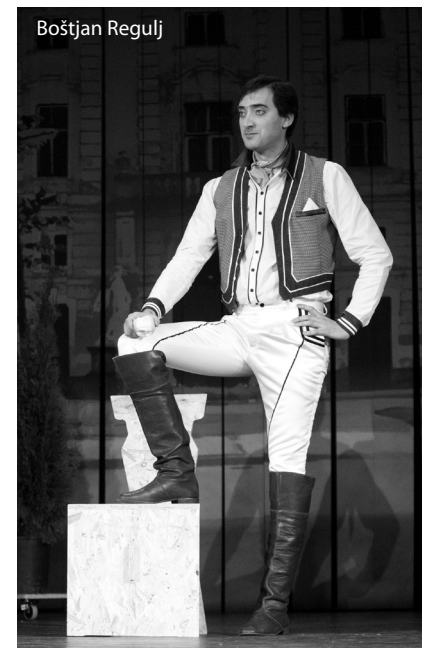
Borut Alujevič

Borut Alujevič je v Ljubljani končal gimnazijo in diplomiral na AGRFT, prišel leta 1966 v SLG Celje in tam ostal do upokojitve leta 2006: prvih 22 let kot igralec, nato pa še 20 kot upravnik. Prihod v Celje je bila zanj odločilna prekretnica v življenju in delu. Po lastni izjavi bi bil kje drugje najbrž zapit in zagrenjen igralec majhnih vlog. Tako pa je imel priliko, da je ustvaril več kot 100 dramskih vlog. Najraje je igral v igrah za mladino in otroke, a je tudi za odrasle ustvaril nekaj vidnih velikih vlog. Najlepše spomine ima na sodelovanje v opereti Hmeljska princesa na odru v Žalcu.

Boštjan Regulj iz Šempetra že več kot 15 let aktivno sodeluje v dramski skupini KUD Grifon, ki vsako leto uprizori novo predstavo. Zadnja leta pa je aktiven tudi v Škratovem lutkovnem gledališču Celje, ki s svojimi predstavami razveseljuje predvsem otroke. Opereta predstavlja zanj nekaj novega, drugačnega, zato se je z veseljem odzval vabilu k sodelovanju. Izziv pa predstavlja tudi delo s tako številčno in izkušeno igralsko zasedbo.

Ksenija Kovče je po izobrazbi ekonomistka in živi v Taboru v Savinjski dolini. Da ji kultura bogati življenje, je ugotovila že zelo kmalu. Takoj po končani osnovni šoli se je pridružila Mešanemu pevskeму zboru Tabor, kjer prepeva še danes. Poleg pevskih nastopov se preizkuša tudi kot povezovalka programov na raznih koncertih, slavnostnih sejah ter športnih prireditvah. Vse skupaj se je obrnilo tako, da so jo zamikale tudi odrske deske. Včlanila se je v dramsko skupino Teloh in sodelovala pri številnih krajših in daljših gledaliških predstavah.

Povabilo za sodelovanje v opereti Grofica Marica je z veseljem sprejela, saj je prepričana, da bo predstavljala pomemben košček v njenem kulturnem mozaiku.

Boštjan Regulj

Ksenija Kovče

Projekt so pripravili v Zavodu za kulturo, šport in turizem Žalec (direktor: Matjaž Juteršek) in Hiši kulture Celje (poslovna direktorica: Polona Marovt)

Projekt je omogočila:

Občina Žalec

Podprla sta ga tudi:

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA KULTURO

Mestna občina
Celje

Partnerji pri izvedbi:

Šolski center Celje, Srednja šola za gradbeništvo in varovanje okolja

Gimnazija Celje – Center

Celjski oktet

Osnovna šola Griže

Glasbena šola »Risto Savin« Žalec

SNG Opera in balet Ljubljana

KUD Grifon Šempeter

KD Ponikva

KUD Svoboda Griže

Medijski pokrovitelj:

Pokrovitelji in podporniki:

SIT Gojzdnik Danilo, s. p.

Mesarstvo Čas, Žalec

Dolar&Dolar, d. o. o., Dobriša vas

Čokoladni atelje Dobnik

ALES; Alen Srebočan s. p.

Kolesarski center Novak, Žalec

SICO, d. o. o., Arja vas

SPD, d. o. o., Hrustljava skušnjava

Pleksi art, d. o. o., Celje

Mestna cvetličarna Podbregar

Vinska klet Goriška Brda, z. o. o.

Vrtnarstvo Botanika, Drešinja vas

Mesarstvo Jure, Griže

Kolofon

Izdajatelj gledališke knjižice:
ZKŠT Zavod za kulturo, šport in turizem Žalec,
zanj direktor **Matjaž Juteršek**

Urednica: **Lidija Koceli**

Oblikovanje: **Matija Kovač**

Fotografije: **Matjaž Očko, Jakob Jurkošek**

Lektorica: **Lidija Koceli**

Tisk: **Grafex, d. o. o., Izlake**

Naklada: **1000 izvodov**

Žalec, december 2011

www.zkst-zalec.si
www.hisakulture.si

Produkcija:

